

חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (תיקון), תשי"ד — 1954 *

1. סעיף 1 לחוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א—1951¹ (להלן — חוק הארנונה), תיקון סעיף 1 יתוקן כך :

- (1) לאחר הגדרת „בנין תעשייתי“ תיוסף הגדרה זו :
- „גמר בניה“ — משעה שהבנין נתפס לראשונה, כולו או מקצתו, או משעה שכיסוהו בגג, הכל לפי מה שקדם ;
- (2) במקום הגדרת „ציוד“ תבוא הגדרה זו :
- „ציוד“ — מתקנים, מכונות, כלי רכב ומטלטלים אחרים, כלי שיט וכלי טיס המשמשים או עשויים לשמש לעסק ; או אף אם אינם משמשים או עשויים לשמש לעסק, אלא ששר האוצר קבע אותם בתקנות כציוד שבעליהם רשאים לבקש בשעת מתן הצהרה לפי סעיף 5 להכלילו בהצהרה כנכס שחוק זה חל עליו ;
- (3) בהגדרת „בעל“ —

- (א) במקום פסקה (3) תבוא פסקה זו :
- „(3) בציוד ובמלאי סחורות — האדם המחזיק בהם או אדם אחר שהוכח להנחת דעתו של המנהל שהוא בעליהם ;“
- (ב) אחרי פסקה (4) יווספו פסקאות אלה :
- „(5) מקום שבעל נכס המוחכר לתקופה העולה על שלוש שנים, או שחזרו הראשי של נכס כזה, הוא חברה פרטית או אגודה שיתופית, והחוכר או חוכר המשנה, או אחד מבני משפחתו הדרים עמו, הוא חבר בהן, יראו את החברה או האגודה השיתופית כבעלו של הנכס, על אף האמור בפסקה (4), אם לא הורה המנהל הוראה אחרת ; האמור בפסקה זו לא יחול על ציוד ומלאי של סחורות ;
- (6) רואים אדם כחוכר מקרקעים וזכויותיו בהם כחכירה, אם הוא מחזיק בהם, או רשאי להחזיק בהם או ליהנות מהם, על יסוד הסכם בכתב המזכה אותו להירשם כחוכר, או על יסוד היותו חבר בחברה, באגודה שיתופית או באגודה הרשומה לפי החוק העותומני על האגודות משנת 1909, לפי התזכיר או התקנות של אותה חברה, אגודה שיתופית או אגודה.“

2. סעיף 2 לחוק הארנונה יתוקן כך :

- (1) בסעיף קטן (ב) —
- (א) בפסקה (2), במקום פסקת משנה (ב) תבוא פסקת משנה זו :
- „(ב) המשמש לכל מטרה שאינה מגורים, תעשייה או מלאכה ;“
- (ב) בפסקה (6), בסופה, יווסף „הנמצא בידי החקלאי“ ;
- (ג) בפסקה (7), בסופה, יווסף „הנמצא בידי החקלאי“.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בסיון תשי"ד (24 ביוני 1954) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 190, תשי"ד, עמ' 69.
¹ ס"ח 68, תשי"א, עמ' 44.

(2) בסעיף קטן (ג), במקום „מלאי סחורות של מספוא” יבוא „בעלי חיים, יבול או מלאי של מספוא” ;

(3) לאחר סעיף קטן (ג) יוסף סעיף קטן זה :

„(ד) בנינים שבנייתם נגמרה בין האחד באפריל לבין השלושים בספטמבר בשנת שומה מסויימת, וכן מטעים שניטעו וציוד שנרכש בין התאריכים האלה, יהיה שיעור הארנונה החל עליהם לאותה שנת שומה — מחצית השיעור שנקבע בסעיף קטן (ב).”

הוספת
סעיף 3א

3. אחרי סעיף 3 לחוק הארנונה יוסף סעיף זה :

„הגבלה בזכות
ספיצויים 3א. אין אדם זכאי לקבל פיצויים לפי חוק זה בעד נזק שנגרם לנכס פלוני, אלא אם הארנונה החלה על אותו נכס שולמה במועדה וכהלכתה. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות סייגים לכלל זה.”

תיקון סעיף 5

4. בסעיף 5 לחוק הארנונה, לאחר סעיף קטן (א) יוסף סעיף קטן זה :

„(א) בעלו של בנין שבנייתו נגמרה בין האחד באפריל לבין השלושים בספטמבר בשנת שומה מסויימת, וכן בעלם של מטעים שניטעו או של ציוד שנרכש בין התאריכים האלה, חייב למסור למנהל הצהרה על הנכסים האמורים לא יאוחר מיום שלושים באוקטובר של אותה שנת שומה.”

תיקון סעיף 19

5. בסעיף 19 לחוק הארנונה, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :

„(א) בעל נכסים יהיה פטור מתשלום הארנונה כשכל נכסיו החייבים בארנונה לא עלו בשוויים באחד הימים של שנת השומה על אלף לירות, ובלבד שהפטור לפי סעיף קטן זה לא יחול על בנין או חלק מבנין ששוויו בשנת השומה עלה על שש מאות לירות. הפטור לפי סעיף קטן זה אינו שולל, כשלעצמו, מבעל הנכס, שעליו חל הפטור, את הזכות לקבלת פיצויים לפי חוק זה.”

הוספת
סעיף 31א

6. אחרי סעיף 31 לחוק הארנונה יוסף סעיף זה :

„הנחה לגופים
מסויימים 31א. שר האוצר רשאי לתת למוסדות ציבוריים, שקבע אותם, באישור ועדת הכספים של הכנסת, בצו שפורסם ברשומות, הנחה מסכום הארנונה שכל אחד מהם חייב לפי חוק זה, או שהתחייב בגבייתו ותשלומו, ובלבד שהנחה זו לא תעלה על ששה אחוזים מסכום הארנונה.”

תחילה

7. תחילתו של חוק זה הוא מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

לוי אשכול
שר האוצר

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה